15! DIVADELNÍ FLORA

FESTIVALOVÉ revue

PÁ 13. 5. 2011

ÚVODNÍK

BYL TŘINÁCTÝ MÁJ...

...a Olomouc zase po roce rozkvétá divadelním svátkem. Letošní ročník je, patrioti zaplesají, ryze český – představí úrodu z domácí divadelní zahrádky, i když v některých případech s asistencí zahraničních zahradníků. Ale nenechte se mýlit, nebude to žádná nudná výstavka průměrných výpěstků. Naopak!

Divadelní Flora slaví patnáctiny a křičí to rozverně z plakátů do všech stran. I kvůli této rozpustilé podobě jsme se rozhodli letošní zpravodaj překřtít na Festivalové řevy. Věříme, že jejich osmidílný seriál rozhovorů, recenzí a postřehů vám stejně jako sluchátkový chill out v předsálí Divadla K3 či kavárna před šapitó zpříjemní volné chvilky mezi samotnými produkcemi.

A startuje se zostra. Už první den jsou na programu dvě, respektive tři premiéry – rockovému zpracování Markéty Lazarové v Moravském divadle bude předcházet choreografický debut známé tanečnice Lucie Petrušové. První noční afterparty otevře rozverná Groteska v režii Jiřího Jelínka, jenž se v rozhovoru přiznal, že si Olomouc v mnoha směrech velmi oblíbil. Olomouc je vůbec ideální místo pro festival, jak říká v druhém rozhovoru ředitel DF Petr Nerušil.

Martina Pavlunová

ROZHOVOR

JIŘÍ JELÍNEK: „OLOMOUC MÁ RÁDA GROTESKU.“

Bylo slunečné středeční dopoledne. Režisér Jiří Jelínek seděl sám na barovém pultu v šapitó, umístěném na parkánu Konviktu. Každou chvíli měla začít zkouška nové inscenace Groteska, která bude mít dnes večer premiéru. Při čekání na herecký soubor Divadla na cucky vznikl rozhovor o lásce k Olomouci, divadlu i cestování...

Jak vůbec začala vaše první spolupráce s Divadlem na cucky?

Když jsme poprvé s Divadlem DNO hostovali na Divadelní Floře několik let zpátky, tak jsem se dozvěděl o Na cuckách. Ale tady na tom představení groteskně, protože mě oslovilo Divadlo Tramtárie, abych u nich něco dělal a dva dny poté mě oslovil Honza Žůrek (intendant Divadla na cucky, pozn. red.), abych tady něco dělal. Takže to bylo hrozně legrační, že se to tak sešlo. A ještě legračnější bylo, že potom, když jsme se bavili o tom, co budeme dělat, mi Honza Žůrek navrhl Grotesku. Já jsem to nejdřív nechtěl, pak jsem si to přečetl – asi potřetí v životě – a souhlasil jsem. Druhý den přišel Vláďa Kracík (umělecký šéf Divadla Tramtárie,

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 2 >>

pořadatel: DIVADLO KONVIKT | spolupořadatel: Moravské divadlo Olomouc | hlavní partneři: Olomoucký kraj, OLOMOUC | za podpory: MINISTERSTVO KULTURY | hlavní mediální partner: ČESKÁ TELEVIZE

festival se koná za finanční spoluúčasti Olomouckého kraje, statutárního města Olomouc a Ministerstva kultury ČR

Režisér Jiří Jelínek při zkoušce inscenace Groteska.

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1 >>

abych u nich něco dělal a dva dny poté mě oslovil Honza Žůrek (intendant Divadla na cucky, pozn. red.), abych tady něco dělal. Takže to bylo hrozně legrační, že se to tak sešlo. A ještě legračnější bylo, že potom, když jsme se bavili o tom, co budeme dělat, mi Honza Žůrek navrhl Grotesku. Já jsem to nejdřív nechtěl, pak jsem si to přečetl – asi potřetí v životě – a souhlasil jsem. Druhý den přišel Vláďa Kracík (umělecký šéf Divadla Tramtárie, pozn. red.) a chtěli Grotesku. Takže Olomouc asi má ráda Grotesku.

Vaše inscenace většinou vychází z cizí předlohy, se kterou poté volně pracujete. Podle čeho si látku vybíráte?

Těžko říct, hlavně aby mě to bavilo. Buď mě to rozesmívalo, nebo nějak dojímalo nebo něco. Takže vlastně podle toho, co mě baví.

Zmínil jste Divadlo Tramtárie. Můžete srovnat práci s Tramtárií a Divadlem na cucky? Co je třeba spojuje?

Mají společnou Olomouc, která je podle mě skvělá. Jinak oba soubory tady dělají kulturu. Nechci říct, že jedinou, ale určitě dobrou.

Chystáte další spolupráci v Olomouci?

Hrozně rád bych chodil s Adélou nebo Dominikou (do stanu přicházejí Adéla Nesrstová a Dominika Šindelková, herečky Divadla na cucky, pozn. red.).

A třeba profesionálně?

Na to jsem nepomyslel. Já bych rád, bude to znít trapně, ale mně se tady strašně líbí.

Věnujete se improvizaci, činohernímu i loutkovému divadlu. V čem se cítíte lépe?

To se nedá posoudit. Třeba o tohle představení jsem si myslel, že bude napsané, a je docela hodně improvizované. Ono si to vždycky řekne samo. Původně jsme se scénografkou Zuzkou Vítkovou měli za to, že tam bude hodně loutek nebo aspoň jedna primární.
A nakonec tam nic není. Je tam jen jedna guma do trenek a to je celý.

Děláte i představení pro děti. Jak je vnímáte?

Když jsem dělal první představení pro děti, tak jsem se hodně bál.
S Divadlem DNO jsme vždycky chtěli udělat představení pro děti. Začali jsme třeba s Červenou karkulkou a skončilo to ve chvíli, kdy se vlk schoval na strom a udělal „vlků vlků". A takové slovní vtipy, které nikdo nechápal a ty děti nejmíň. Nebo seriózní příběh o obrovi, kterému jsme vypíchli oko, bylo to celý sadistický a zvrhlý. A potom, když mojí dceři Františce byly čtyři roky, tak mě oslovili z Divadla Minor, jestli bych dělal něco pro děti. Tak jsem udělal představení Konžert, tam se ukázalo, že to jde. V brněnském divadle Reduta jsem teď režíroval rodinné představení Jak dostat maminku do polepšovny a chodí na něj taky spíš děti. Ale to už bylo lehčí. Hlavně to byla práce s lidmi, kteří jsou chytří a baví je to.

S Divadlem DNO často cestujete, kolik času trávíte na cestách?

Hodně, nemáme vlastní prostory. Třeba v květnu patnáctkrát hrajeme někde jinde, v jiných městech. Je to potom těžká spolupráce s čímkoliv jiným. A k tomu stíhat ještě trochu žít.

V rámci festivalu Divadelní Flora hostujete s Divadlem DNO hned dvakrát: představení HOSPODIN aneb Kdopak by se Boha BAR (18. května, pozn. red.) a CokoLIVE (19. května). Přiblížíte tyto dva projekty?

HOSPODIN je docela čerstvé představení, hraje se opravdu v hospodě. Je to Bible hraná na baru, to znamená, že se celý stan Flory bude muset rozchlastat. Všichni budou muset hodně pít a dělat, že jsou v hospodě, což bude hrozně těžký. A CokoLIVE (live = živě) je čistá improvizace, někdy si neříkáme ani půl slova.

Festival slaví patnáct let. Vzpomenete si, co jste dělal v patnácti vy?

Onehdy jsem našel deník, když mi bylo osmnáct, a se slečnou, se kterou jsem v té době chodil – to už je dávno – jsme našli jeden den, co jsem dělal já a co dělala v ten samý den ona. Já jsem šel pouštět draka s mladším bratrem a házeli jsme kamenem na plavající polystyren na řece, zatímco ona tam měla báseň o lásce. Takže v patnácti jsem si asi prohlížel nějaké obrázkové knížky, protože písmena mi nešla.

Za rozhovor děkuje
Iva Najďonovová

Jiří Jelínek
Režisér, herec, výtvarník a básník. Vůdčí osobnost Divadla DNO, které vzniklo v roce 2000 v Hradci Králové. Věnují se autorským projektům, volným adaptacím, divadelním i hudebním. Jiří Jelínek také spoluzaložil Divadlo loutek, hudby a vtipu Tichý jelen, spolupracoval s Divadlem Minor, brněnskou Redutou či Studiem Ypsilon. V letech 2005–2009 byl členem hereckého souboru Divadla Husa na provázku. Zde vytvořil jako režisér několik (především činoherních) představení. Od roku 2009 je na volné noze.

IDEÁLNÍ MÍSTO PRO FESTIVAL

S ředitelem Petrem Nerušilem o programu letošní Divadelní Flory, srdečních záležitostech a nečekaných režisérských výzvách.

Nejčastější otázkou na tebe teď asi pravděpodobně je, kam se letos podělo tradiční festivalové motto?

Letos jsme se dobrovolně rozhodli nesvazovat výběr titulů nějakým leitmotivem a v rámci půlkulatého jubilea nabídnout festivalovému publiku aktuálně nejinspirativnější tuzemské inscenace – bez ohledu na žánr či téma – a představit tvorbu předních českých inscenátorů. Vzhledem k tomu, že nechceme, aby festival ztratil mezinárodní charakter, zařadili jsme do programu i zahraniční koprodukce, v nichž mají své zastoupení výrazné osobnosti či ansámbly současné české taneční scény.
Jakýmsi neoficiálním mottem Divadelní Flory je patnáctka s vykřičníkem, na čemž grafik Vláďa Vaca postavil – společně s fotkami Ondřeje Hrušky – design letošního ročníku. Ten by měl oslovit hlavně mladé publikum a naznačit, že už sice máme něco za sebou, ale mnohem víc je toho ještě před námi. (smích) Chtěli jsme pře-dstavit dramaturgii a vizuál, jež by byly jakýmsi kontrapunktem k charakteru a prezentaci jiných etablovaných festivalů v Olomouci, odvolávajících se spíše k tradici a historii. S vědomím, že rozesmáté či křičící slečny Ema, Tereza a Pavla plus záplava růžové barvy mohou na někoho působit infantilně, případně mu i trochu lézt na nervy. Myslím, že festival by měl taky provokovat...

Na který titul z letošní festivalové nabídky se těšíš nejvíc?

Těším se na spoustu kvalitních představení – těžko se mi z nich vybírá jedno jediné – ale i na skvělé koncerty a spoustu milých hostů, kteří během Flory do Olomouce dorazí. Taky se samozřejmě těším na příjemnou festivalovou atmosféru a každé nové číslo festivalového zpravodaje. (smích)

Pomalu se stává tradicí, že Divadelní Flora nabízí i představení v jejich premiéře. Která to jsou letos?

Letošní Flora uvede hned první den festivalu dvě domácí činoherní premiéry – Tarantovu Markétu Lazarovou v Moravském divadle a Jelínkovu Grotesku, která vznikla ve spolupráci s Divadlem na cucky. Věřím ale, že si diváci zajdou hlavně na dvě světové taneční premiéry, které vznikly přímo pro festival. Jak duet švédské choreografky Charlotty Öfverholm Found and Lost nastudovaný s renomovaným českým souborem VerTeDance, tak inscenace Beyond britské tanečnice Karly Shacklock jsou skutečně exkluzivní záležitostí, jež podle mého názoru zvyšují atraktivitu programu Divadelní Flory a 15. ročníku festivalu jednoznačně dodávají na prestiži.

Mimořádné zážitky slibuje také doprovodný program...

Kromě filmových projekcí se diváci mohou těšit na spoustu koncertů, které se letos vracejí na nádvoří Konviktu. Bude to žánrová i mezinárodní všehochuť – od jazzu přes rock až k melodické elektronice v podání kapel z Polska, Slovenska či Maďarska. Žánrově neuchopitelná, nicméně výjimečná bude určitě audiovizuální performance Sváteční pop výtvarníka Petra Nikla, hudebníků Milana Caise, Jiřího Hradila, Ondřeje Smeykala a VJ Clada v Jazz Tibet Clubu. Velkým lákadlem bude určitě i projekce VJ´s Rots na fasádu Moravského divadla ve čtvrtek 19. května.

Co by si podle tebe diváci ještě neměli nechat ujít?

Určitě by neměli propást poslední možnost vidět vynikající představení Racka v režii Daniela Špinara, který vloni na Floře uvedl inscenaci Vojcka. Představení, které mnozí kritici srovnávají s legendárními čechovovskými adaptacemi Petra Lébla, bude mít v Olomouci svou neoficiální derniéru. Senzací podle mě bude také zakončení letošního festivalu na scéně Moravského divadla, o které se postará mezinárodní taneční ansámbl 420PEOPLE s fantastickým představením Affordance.

Jaké divadlo je ti blízké?

Takové, které mě nenudí.

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 4 >>

„Sedím před newyorskou Metropolitní operou a přemýšlím o tom, že by bylo fajn pozvat je do Olomouce na festival..."

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 3 >>

Máš oblíbeného režiséra nebo divadelní soubor?

Z českých tvůrců mám hodně rád režie Pitínského nebo Mikuláška, ale třeba i Burešovou, Nebeského, Morávka či Pařízka, což je myslím evidentní i z každoroční dramaturgie festivalu. Na některé soubory si rád zajedu častěji, některé mě baví méně...

Divadlu se věnuješ také aktivně – v letošní sezóně měla obnovenou premiéru úspěšná inscenace hry Obraz francouzské autorky Yasminy Rezy, kterou jsi nastudoval s bývalými herci Moravského divadla Dušanem Urbanem, Martinem Mňahončákem a Pavlem Juřicou. Jakou další látku bys chtěl režírovat?

Já jsem nikdy režijní ambice neměl. Všichni tři zmiňovaní herci měli chuť vyzkoušet si intimnější inscenaci a spolupráce s nimi byla moc příjemná. Nikdy mne ale nenapadlo, že by měla být začátkem nějaké mé takzvané režisérské kariéry. Přesto jsme se loni na podzim začali s Terezou Richtrovou, Dominikou Šindelkovou a Dušanem Urbanem scházet nad úžasným Bernhardovým textem Ritter, Dene, Voss, poněvadž nám to přišlo jako dobrej nápad. (smích) Během zkoušek jsme se ovšem dozvěděli, že je u téhle hry velký problém získat autorská práva, takže momentálně nevím, zda inscenace vůbec vznikne. Uvidíme...

Půlkulatý ročník svádí k bilancování – jak hodnotíš uplynulé ročníky?

Něco se povedlo víc, něco míň, což je v životě normální. Nemám moc tendenci ohlížet se, ale spíš se dívat dopředu. Věřím, že festival bude v budoucnu ještě zajímavější a pestřejší, seženeme víc peněz, pozveme víc souborů i hostů, oslovíme nové diváky...

Myslíš si, že Olomouc je to pravé místo pro divadelní festival?

Já zkrátka v Olomouci žiju a na Floře se podílím už tolik let (smích), že moc nepřemýšlím o tom, zda by nebylo lepší dělat festival někde jinde. Fakt je, že kmenoví diváci zdejšího Moravského divadla jsou dost konzervativní, ale to platí pro většinu třísouborových městských scén v republice. Myslím, že Olomouc je ideální místo pro festival – je tu určité divadelní zázemí i tradice, fajn festivalové publikum a taky spousta studentů. Do budoucna by samozřejmě byla potřebná existence středně velkého divadelního sálu. Pro určité tituly je Divadlo K3 na Konviktu příliš malé a scéna MDO naopak zbytečně velká.

Co uděláš jako první, když festival skončí?

Vyrazím na pivo. A zřejmě i na něco ostřejšího. Týden po Floře si pak zajedu na Divadelní svět do Brna – podívat se na asi dvacet inscenací a zjistit, jak se brněnským kamarádům povedl festival se zhruba pětinásobně větším rozpočtem. (smích)

Za rozhovor děkuje
Martina Pavlunová

ANKETA

CO VÁS NAPADNE JAKO PRVNÍ, KDYŽ SE ŘEKNE „FESTIVAL DIVADELNÍ FLORA“?

Oslovili jsme několik osobností spjatých s účinkováním na Divadelní Floře, které se zároveň zúčastní letošního 15. ročníku...

Vybavím si dobře zorganizovaný kulturní festival, na jehož programu je bohatá flóra různých představení odehrávajících se v historickém městě.

Charlotta Öfverholm,
choreografka a tanečnice

Vybaví se ty katalogy, krásné, to město, velkoryse nastavené zášlehům divadelní moderny, a plné sály a radost.

Vladimír Morávek,
režisér, umělecký šéf
Divadla Husa na provázku

Když se řekne Divadelní Flora, představím si fantastický festival, na kterém pracuje malý tým lidí, kteří zbožňují divadlo a dělají pro něj všechno. Mám ten festival ráda, protože je plný nadšení a upřímnosti. Pořadatelé odvádějí skvělou práci a díky nim festival stále žije a hlavně roste. Tento festival by si zasloužil ještě větší pozornost, jsem moc ráda, že ještě existuje někdo tak zapálený pro umění. Prosím pokračujte v tom, co děláte. Jsem moc ráda, že mohu být součástí tohoto festivalu.

Lucie Petrušová,
tanečnice a lektorka

KOMIKS

PÁ 13. 5.

Život nedoceníš
15:30 / Horní náměstí

Rádio Ivo v sobě spojuje rozhlasovou hru a divadelní improvizaci už necelých deset let. Netradiční projekt vznikl, když na přehlídce amatérského divadla Johana Švarcová našla společnou řeč s Petrem Markem a vytvořili improvizační duo. Postupem času se Rádio Ivo rozšířilo o třetího člena, Mariána Moštíka. V této sestavě uvádí hru Život nedoceníš už čtyři roky, a to na divadle i v rozhlase. Tyto surrealisticky hravé příběhy vznikají přímo v živém vysílání, čímž baví i při několikáté repríze fiktivního pořadu na vlnách.
-rene-

Nobody
17:00 / Divadlo K3

Autorská koncepcia svetoznámej českej tanečníčky a choreografky Lucie Petrušovej sa po prvýkrát v republike predstaví práve na 15. ročníku Divadelní Flóry. Petrušová tak nadväzuje na úspech z roku 2009, kedy sa Flóre predstavila v inscenácií T.†Bernardete radenej k vrcholom festivalu. Autorka je stálou členkou holandského súboru T.r.a.s.h., ktorých poetika je spojená s extrémnymi surovými prostriedkami tnúcimi hlboko pod kožu. Inscenácia Nobody predostiera chladný svet strnulých vzťahov, ľudských masiek a absentujúcich snov. V ľadových žilách modernej spoločnosti koluje jedine žiadostivosť, nenásytnosť a nevera. Nádej na zmenu pritom len uniká pomedzi prsty... Nobody je tanečným monológom Britky Karla Shacklock, ktorá v spolupráci s Petrušovou sľubuje prekročenie hranice fyzickej performancie.
-doširoka-

Markéta Lazarová
19:00 / Moravské divadlo

Inscenace proslulého vančurova románu v režii Michaela Taranta důsledně zachovává velkolepý jazyk předlohy a současně akcentuje shakespearovské kvality textu. Ve středu dění stojí titulní postava Markéty, která váhá mezi láskou k Bohu a nově probuzeným citem k synovi loupežívého šlechtice Mikolášovi. Autorem scénické hudby a písní je Daniel Fikejz, kostýmy vytvořil malíř a ilustrátor Michael Rittstein. Výjimečný titul je dalším z návratů k velké činohře na prknech Moravského divadla a vzniká ve spolupráci se souborem opery. Rockový epos o lásce a milosrdenství, jak inscenaci mimořádných rozměrů označují její tvůrci, vznikl v koprodukci s polskými divadly.
-df-

Anton Špelec, ostrostřelec
19:30 / Konvikt / filmový sál

Martin Frič ve svém celovečerním filmu, natočeném podle divadelní hry E. A. Longena Už mě vezou, dokázal, jak lze prakticky spojit základní filmové prostředky s osobitou burianovskou komikou. Vlastovi Burianovi v roli člena městské domobrany, na něhož nezbyla medaile za zásluhy, sekunduje Jaroslav Marvan a další hvězdy meziválečného československého filmu.
-df-

Miloopa
20:45 / Konvikt / nádvoří

Polské hudební uskupení neotřele kombinuje melodickou elektroniku s živými nástroji a propracovanou vizuální estetikou a slaví úspěchy po celé Evropě. Styl kapely, pojmenované po značce známé dětské stravy, protíná žánry jako breakbeat, drum'n'bass, jungle, dubstep, soul a downtempo. Byť jsou ovlivněni elektronickou a syntetickou povahou DJ kultury, zachovávají tvar živé kapely a svůj zvuk rozvinuli v unikátní mix živých nástrojů a elektroniky. Nejsilnější stránkou Miloopy jsou koncerty, které nabízejí strhující energickou audiovizuální show.
-df-

Groteska
22:30 / Konvikt / šapitó

Volná adaptace fiktivního románu starého krále Manhattanu a posledního prezidenta Spojených států amerických Wilbura Daffodila. Experimentální olomoucké Divadlo na cucky si tentokrát pozvalo jako režiséra nové inscenace Jiřího Jelínka (Divadlo DNO). Společně s tímto zkušeným divadelníkem diváky přivítají v cirkuse, kde nebudou chybět historky o nelásce, smrti, osamělosti a děsivých proměnách. Budete se smát i bát. Uvidíte směs akrobacie, pantomimy a živé hudby v inscenaci vytvořené speciálně pro prostor šapitó. Přijďte si poslechnout vyprávění záhadného principála v den zahájení celého festivalu!
-ina-

SO 14. 5.

POHÁDKY
14:00 / Konvikt / šapitó

O rackovi a kočce, která ho naučila létat
Rodinné loutkové představení podle knihy Luise Sepúlvedy je dojemným a vizuálně silným příběhem o toleranci, přátelství a odpovědnosti. Dobrodružná výprava do ulic a dvorků hamburského přístavu, mezi kočky a kocoury, kteří jsou na první pohled docela obyčejní...

Svetřík
Byla jednou jedna holčička a ta dostala od maminky překrásný červený svetr. Proč ho ale nechtěla nosit? Ani když byl ten největší mráz? Odpoví vám pohádka pro malé až středně malé diváky na motivy Macourkovy povídky o svetříku. Lépe řečeno o svetřících, špagetách a jedné holčičce.
-df-

Beyond
16:30 / Konvikt / Divadlo K3

Česká premiéra nejnovější choreografie znamenité choreografky a akrobatky Karly Shacklock, v níž exceluje tanečnice nizozemského souboru T.r.a.s.h. Lucie

DNES

PROGRAM

PÁ 13. 5.

15:30 Horní náměstí
Rádio Ivo ŽIVOT NEDOCENÍŠ

17:00 Konvikt / Divadlo K3
Lucie Petrušová NOBODY
Karla Shacklock

19:00 Moravské divadlo
Vladislav Vančura
MARKÉTA LAZAROVÁ
Moravské divadlo Olomouc

19:30 Konvikt / filmový sál
ANTON ŠPELEC,
OSTROSTŘELEC
r. M. Frič, 1932

20:45 Konvikt / nádvoří / koncert
Miloopa

22:30 Konvikt / šapitó
Kurt Vonnegut GROTESKA
Divadlo na cucky Olomouc

ZÍTRA

SO 14. 5.
baletní sál MDO / workshop současného tance
.

14:00 Konvikt / šapitó / pohádky
SVETŘÍK Damúza
O RACKOVI... Divadlo Serpens

16:30 Konvikt / Divadlo K3
Karla Shacklock BEYOND
Lucie Petrušová
& Lucia Kickham

18:00 Moravské divadlo
Dora Viceníková
KORESPONDENCE V+W
Divadlo Reduta
Národní divadlo Brno

19:00 Konvikt / filmový sál
PUDR A BENZIN
r. J. Honzl, 1931

20:45 Konvikt / nádvoří / koncert
Korai Öröm

22:30 Konvikt / šapitó
KABARET HAŠEK
A Studio Rubín Praha

ANOTACE

Petrušová. Inscenace Beyond vznikla kombinací špičkového kostýmního designu, energií nabité surové performance a živé kompozice. Autorky pracují s těly jako s fyzickou hmotou – noří se hluboko do lidského nitra, aby přesáhly hranice toho, co považujeme za fyzicky, hlasově a duševně možné.
-df-

Korespondence V+W

18:00 / Moravské divadlo

Seskládáním dopisů legendárních tvůrců Osvobozeného divadla Jana Wericha a Jiřího Voskovce vytvořila dramaturgyně brněnské Reduty Dora Viceníková ojedinělý dramatický text. Inscenace akcentuje vztah dvou mimořádných lidí, kteří ač žili na různých koncích světa, měli k sobě stále blízko. Osobní příběhy se střídají se situacemi veřejně známými. Cílem není bulvarizovat životní osudy, ale odkrýt nitro dvou velikánů české kultury – výsledkem je jedna z nejlepších inscenací letošní sezony. V režii Jana Mikuláška, pro něhož to byla již druhá spolupráce s Divadlem Reduta, se v hlavních rolích představí Jiří Vyorálek, Václav Vašák a Gabriela Mikulková. Nenechte si ujít projekt, který je při každé své (brněnské) repríze vyprodán!
-ina-

Pudr a benzín

19:00 / Konvikt / filmový sál

Společný filmový debut V+W a režiséra Jindřicha Honzla, v němž svádí řidič se strážníkem v pásmu skečů boj o srdce půvabné herečky Marty. Snímek spojuje scény z původních her Osvobozeného divadla Smoking revue a ze Severu proti Jihu, ale jejich adaptace si nijak nezadá s velkými hereckými čísly Charlieho Chaplina, Bustera Keatona nebo Harolda Lloyda.
-df-

Korai Öröm

20:45 / Konvikt / nádvoří

Jedna z nejpopulárnějších maďarských kapel současnosti hraje směs stylů pohybujících se na hranici taneční muziky a tribal či etna. Součástí ansámblu o dvanácti členech je osm hudebníků hrajících na klávesy, bubny, perkuse, basu, kytaru, fujaru, trumpetu, klarinet, píšťaly a spoustu dalších i doma vyráběných nástrojů a čtyři VJs, starajících se o promyšlený vizuální doprovod. Díky této neotřelé směsi není hudba maďarské formace nikdy ani čistý rock, ani čistě taneční záležitost a ignoruje tak hudební konvence a hranice jednotlivých stylů.
-df-

Kabaret Hašek

14. 5. / 22:30 / Konvikt / šapitó

Legendární autor Švejka Jaroslav Hašek inspiroval skladatele Miloše Orsona Štědroně k autorskému hudebně-divadelnímu představení, které postihuje méně známé okolnosti z Haškova života a tvorby, především pak jeho bohémskou a dadaistickou kabaretní éru. Výraznou složkou inscenace je vedle živé hudby a osobité režie talentovaného Jana Friče i výtvarné pojetí – Haškova obliba v převlékání inspirovala kostýmní výtvarnici Petru Vlachynskou k řadě výpravných kostýmů. Hudebně-divadelní pásmo představí tři herce, čtyři muzikanty (klavír, saxofon, kontrabas, bicí), dvanáct písní a jedno prase.
-df-

Další reflexe z Divadelní Flory čtěte online na stránkách: www.divadelniflora.cz | www.divabaze.cz | www.rozrazilonline.cz | www.divadelni-noviny.cz

šéfredaktorka: Martina Pavlunová, **redakce:** Iva Najďonovová, Dominika Šindelková, Dominika Široká, Vojtěch Varyš, Petr René Vlasák, Martin Zavadil, **korektury:** Veronika Zýková, **komiks:** Blanka Švédová, **foto:** Kristýna Břečková a archiv DF, **sazba:** Zdeněk Vévoda.

e-mail: diflora11@gmail.com | **tisk:** Tiskárna ČD, Nerudova 1, Olomouc, tel.: 972 741 204, e-mail: tiskarna@zc.cd.cz